

به نام خدا

امیر محمد کمیجانی ۹۹۵۲۲۰۳۲

گزارش کد تمرین سری دوم بینایی کامپیوتر

**** سوالات : ۱ الف ، ۲ الف ، ۵ و ۶ که تشریحی بودند در فایل دیگری همراه با این فایل هستند**

(۱)

توضیح کد :

تابع **calc_hist** با استفاده از کتابخانه **opencv** و تابع **calcHist** به دست آمده است.

تابع **stretch hist** مطابق با فرمول موجود در جزوه و بدون استفاده از کتابخانه ای و با استفاده از حلقه ها به دست آمده است.

تابع **clip_hist** ، این تابع را نیز با استفاده از فرمول داخل جزوه پیاده سازی کردیم. همچنین اگر مقدار $f(x,y)$ کمتر از **min_value** باشد مقدار خروجی در آن پیکسل از تصویر جدید را برابر صفر قرار میدهیم. اگر مقدار $f(x,y) - \text{minVal} / \text{maxVal} - \text{minVal}$ بزرگتر از ۱ شد چون بعد از آن در ۲۵۵ ضرب میکنیم مقدار خروجی بیشتر از ۲۵۵ میشود که قابل قبول نیست در نتیجه آنرا به ۲۵۵ مپ میکنیم.

$$g(x,y) = \text{clip}[f(x,y)] = \left(\frac{f(x,y) - f_1}{f_{99} - f_1} \right) (MAX - MIN) + MIN$$

$$g(x,y) = \text{stretch}[f(x,y)] = \left(\frac{f(x,y) - f_{\min}}{f_{\max} - f_{\min}} \right) (MAX - MIN) + MIN$$

قسمت ج)

بعد از انجام کشش هیستوگرام تغییر خاصی در تصویر مشاهده نمیکنیم به این دلیل است که بعضی نقاط وجود دارند که مقادیر بسیار پایین یا بسیار بالایی دارند و در فرآیند کشش هیستوگرام تغییر خاصی نمیکنند (یا خیلی روشنند یا خیلی تاریک) که این مورد باعث میشود هیستوگرام ما دچار کشش خاصی نشود و فقط در جایی هیستوگرام و مقادیر زیادی داریم از نقطه ای به نقطه ای دیگر مپ شوند. و همان تراکم باقی میماند که مطلوب ما نیست در روش برش هیستوگرام، بخشی از دیتا که مطلوب ما نیستند را حذف میکنیم و محاسبات را در قسمت مطلوب انجام میدهیم. که این روش باعث میشود هیستوگرام توزیع بهتری داشته باشد در نتیجه کنتراست تصویر افزایش میابد و کیفیت تصویر همانگونه که مشخص است بهتر میشود. مقادیر $\text{minVal} = 70$ و $\text{maxVal} = 180$ را در نظر گرفتم که با دیدن هیستوگرام تصویر و البته کمی آزمون و خطا این مقادیر را قرار دادم.

(۲)

توضیح کد و قسمت ب) تحلیل نتایج : * در این سوال فقط از نامپای استفاده کردم.

با استفاده از کتابخانه نامپای و تابع هیستوگرام آن هیستوگرام را در بخش اول بدست آوردیم سپس در تابع `calc_cdf` ابتدا هیستوگرام تصویر را به دست آوردیم سپس با استفاده از تابع `cumsum` جمع تجمعی این هیستوگرام را محاسبه کردیم و در قسمت آخر `normalize` کردیم.

در قسمت تطبیق هیستوگرام ابتدا `cdf` مربوط به تصویر `source` , `reference` را به دست آوردیم سپس با استفاده از تابع `interp` نقاطی که شرط $\text{cdf1}(x1) = \text{cdf2}(x2)$ میشد را بررسی کردیم و در انتها خروجی نهایی را بر اساس شدت روشنایی های جدید محاسبه کردیم.

در خروجی این سوال ، جزئیات تصویر را باید حفظ میکردیم ولی شدت روشنایی را باید از تصویر reference میگرفتیم که همانگونه هم شد.

در تصویر نمودار ها، نمودار `output , ref` بسیار منطبق بر هم هستند که یعنی خواسته ما برآورده شده است و ما شدت روشنایی های تصویر `ref` را به تصویر خروجی منتقل کرده ایم.

(۳)

(الف)

ابتدا با استفاده از تابع `equalizeHist` عملیات متعادل سازی هیستوگرام را انجام دادیم. مشکل این روش در این است که به نقاط مختلف تصویر کاری ندارند و یک فرمول را به کل تصویر اعمال میکنند. در مورد تصویری که در این سوال است به طور مثال باعث شده است که بعضی از جزئیات مانند نوشته های مورد پشت سر مجسمه بهتر شوند اما باعث شده است جزئیات مجسمه بدتر شوند. علت این است که برخی پیکسل ها بسیار تاریکند و برخی بسیار روشن. به طور کلی این روش در همه جا خوب جواب نمیدهد.

(ب)

روش **ACE1** به این صورت که تعدادی `grid` برای تصویر در نظر میگیریم و هر `grid` را به طور جدا ارتقا میدهیم. در اینجا عملیات ارتقا را همان متعادل سازی هیستوگرام در نظر گرفتیم. عیب این روش زمانی مشهود است که دو پیکسل نزدیک به هم مثلا در مجسمه داریم اما هر کدام در دو گرید متفاوت هستند (دو پیکسل مرزی مثلا). هنگامی که متعادل سازی هیستوگرام را اعمال میکنیم یکی از گرید ها مانند کلیت مجسمه روشن میماند و دیگری مانند اطراف مجسمه تاریک میشود. در نتیجه تصویر خروجی ما به صورت شطرنجی میشود.

روش **ACE2** ، به این صورت است که برای هر پیکسل یک پنجره همسایگی در نظر میگیریم و بر اساس همسایه هایش تابع تبدیل را محاسبه میکنیم.

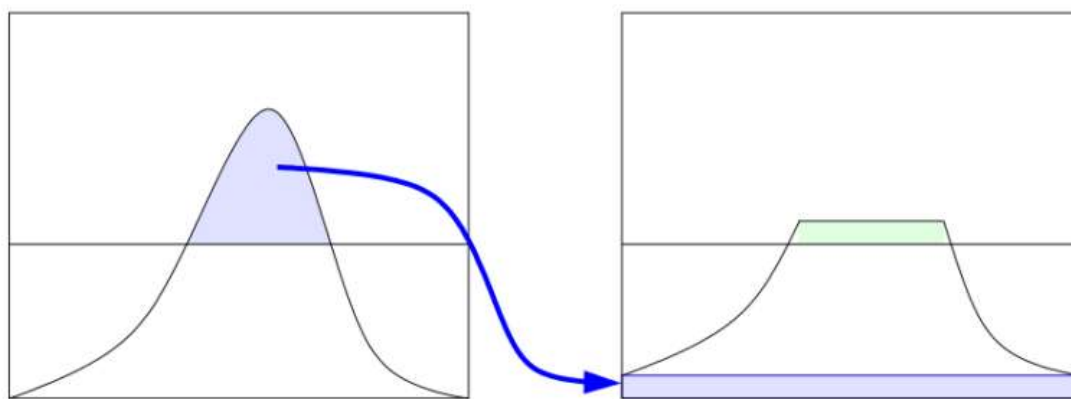
در کد نیز ابتدا یک `padding` در نظر گرفتیم برای نقاط گوشه و مرزی (یعنی گریدی که به آن

میدهیم از سایز اصلی عکس خارج باشد برای برخی نقاط) و سپس با استفاده از متعادل سازی هیستوگرام ، ارتقا هر نقطه را بدست آوردیم. تصویر خروجی از حالت قبل بهتر است اما نویز در آن تقویت شده است و برخی جزئیات تصویر دارای نویز بیشتری شده اند و تشخیص آنها دشوار تر شده است.

از معایب این دو روش میتوان به تقویت نویز اشاره کرد.

روش **CLAHE** برای این است که میزان نویز را محدود کند. برای اینکار باید میزان کنتراست تصویر را محدود کنیم.

در کد این روش هم ابتدا padding در نظر میگیریم سپس هیستوگرام را محاسبه میکنیم سپس بر اساس محدودیتی که به عنوان پارامتر معین شده از هیستوگرام کم میکنیم و البته به انتهای آن اضافه میکنیم. و در نهایت با محاسبه cdf عملیات متعادل سازی را انجام میدهیم. خروجی این روش به نسبت دو روش قبلی بهتر است و نویز کاهش پیدا کرده البته کمی تصویر تیره تر شده است و کنتراست آن کاهش پیدا کرده است که باعث میشود نوشته های پشت مجسمه دیدنشان سخت تر شود.

قسمت ج)

در قسمت کد با استفاده از کتابخانه clahe را پیاده سازی کردیم. برای بررسی این قسمت با مقادیر مختلف گرید و محدودیت نتایج متفاوتی داریم.

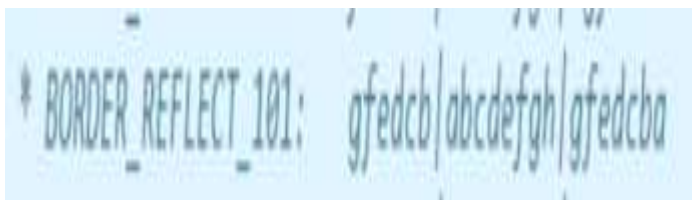
هنگامی که ابعاد پنجره را بزرگ میگیریم مشخصا تابع تبدیل بر اساس همسایگی تعداد زیادی از پیکسل ها مشخص میشود و با توجه به اینکه این تصویر در برخی نقاط بسیار روشن و در برخی بسیار تاریک است نتیجه خوبی به همراه نخواهد داشت. حال اگر محدودیت را زیاد بگیریم مثلا ۱۲۸ نسبت به حالت محدودیت=۲۵۵ کنتراست بسیار کمتر میشود و تصویر در حالت بدتر میشود.

در حالت آخر کماکان نویز به صورت زیادی وجود دارد اما اندازه پنجره مناسب است و کلیت تصویر همسایگی خوبی را محاسبه کرده اما به دلیل **threshold** زیاد باز هم نویز زیادی داریم. در حالت سوم که بهترین حالت است اندازه پنجره مناسب است و مقدار محدودیت نیز خوب است در نتیجه نویز کاهش پیدا کرده است و در برخی نقاط جزئیات بهتر قابل مشاهده هستند.

(۴)

برای اضافه کردن نویز به صورت دستی ، مقدار رندومی را برای نویز نمک و مقدار رندومی را برای نویز فلفل انتخاب میکنیم. سپس پیکسل های رندومی از تصویر ورودی را انتخاب میکنیم و بر اساس نویز نمک و فلفل تصویر را سفید و سیاه میکنیم.

تابع **reflect101** را با استفاده از کتابخانه نامپای و تابع **pad** و **mode = reflect** عملیات پدینگ انجام میشود. نکته در رابطه با این تابع اینست که ما از **mode = reflect** استفاده کردیم اما عملا عملیات **reflect101** روی آن صورت میگیرد. برای بررسی صحت این مورد آزمون و خطا انجام داد و همچنین داخل داکيومنت خود نامپای نیز این مورد قابل مشاهده است.


```
>>> a = [1, 2, 3, 4, 5]
>>> np.pad(a, (2, 3), 'reflect')
array([3, 2, 1, 2, 3, 4, 5, 4, 3, 2])
```

که مشخص است منطبق هم هستند. اما در یک سل که آنرا کامنت کردم پدینگ را کامل بررسی کردم و در تصویر ما پدینگ مانند **reflect101** نیز انجام شده بود.

در تابع **averaging** ، ابتدا پدینگ را مطابق قسمت قبل انجام میدهیم سپس عملیات جمع را بر روی همسایگی به اندازه فیلتر انجام میدهیم و سپس در نهایت میانگین میگیریم.

در تابع **median** ، پس از انجام عملیات ها مقادیر را داخل یک لیست میریزیم سپس سورت میکنیم و در نهایت میانه این لیست را محاسبه میکنیم.

در تابع **gaussian** ، ابتدا کرنل را مشخص میکنیم و مقدار صفر میدهیم سپس عملیات مربوط به تابع گوسی را برای کرنل انجام میدهیم.

$$G(s, t) = Ke^{-\frac{s^2+t^2}{2\sigma^2}} = Ke^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}}$$

این فرمول را پیاده سازی کرده ایم و سپس مقدار **total** را محاسبه میکنیم و در انتها نرمالایز میکنیم.

در قسمت آخر ، برای هر یک از فیلتر های خواسته شده از توابع موجود در کتابخانه **opencv** با همان اندازه ها استفاده کرده ایم.

بعد از بررسی نتایج متوجه میشویم که خروجی برای زمانی که خودمان پیاده سازی کردیم و در موردی که از کتابخانه استفاده کرده ایم یکسان است.

تاثیر اندازه کرنل در این است که با افزایش آن تصویر **smoothing** بیشتری را دارد در نتیجه جزئیات بیشتری از تصویر حذف میشود و همچنین نویز آن نیز کاهش میابد.